

passeret noget, men de Ord, som findes i Indledningen til § 9, og som give Regler for, i hvilke Tilfælde der overhovedet skal optages Søforhør, ere saa omfattende, at der meget ofte kan være Tale om at optage Søforhør i Tilfælde, hvor der i alt Fald ikke er særlig Anledning dertil.

Jeg skal nævne et Tilfælde, som jeg havde i Vinter, og som foranlediger, at jeg kommer frem med disse Bemærkninger. Det angik et af Postskibene, der sejle mellem Korsør og Kiel. Det var en stormfuld og mørk Nat, og under Indsejlingen til Kiel løb Skibet paa noget. Det viste sig bagefter, at det var en Pram, der laa paa Siden af et Skib. Vedkommende Skibsfører meldte sig, som han skulde, øjeblikkelig ved sin Ankomst til Kiel, og saa optoges der Søforhør og Søforklaring derover, og det viste sig derved, at Prammen var en tom Kulpram, der havde ligget ved Siden af et Skib. Den havde ikke haft nogen Lanterne eller noget som helst andet Signal, saaledes at Paasejlingen var fuldstændig undskyldelig. Fremdeles viste det sig, at Postdampskibet ikke havde lidt den allerfjerneste Skade, og at den Skade, Prammen havde lidt, var af ringe Betydning, og Præsidenten i Sørretten derovre erklærede da ogsaa, at Postdampskibet var fuldstændig sagesløst, og at Prammen maatte bære Skaden og — jeg tror — betale Mulkt, fordi den ikke havde haft Lanterne. Der blev saa sendt en Udskrift af denne Sag til Justitsministeriet, og i Henhold til Bestemmelsen i § 9 fik jeg Sagen sendt fra Justitsministeriet, for at jeg kunde optage Søforhør i den Anledning. Skibsføreren havde slet ikke tænkt paa, at han skulde melde sig — det var naturligvis hans Fejl, men den var undskyldelig — og saa blev Følgen den, at denne Skibsfører og hans Mandskab maatte spille saa og saa megen Tid til Optagelse af Søforhøret. Det var forholdsvis let sluppet for ham, men der kunde tænkes Tilfælde, hvor det havde været værre, navnlig hvis det ikke havde været et Postdampskib, der maatte ligge over fra den ene Dag til den anden, men et almindeligt Fragtskib, thi for et saadant er det af Vigtighed, at det, saa snart det kommer i Havn, kan losse saa hurtigt som mulig, og aldrig saa snart har det faaet den sidste Smule af Lasten ud, før det sejler igen. Skal det opholdes, fordi der skal optages Søforhør om en saadan Bagatel som den, jeg har nævnt, er det meget uheldigt for det.

Jeg skal derfor henstille til den højt-

ærede Minister, om det ikke lader sig gøre, at der samtidig med Vedtagelsen af dette lille Lovforslag bliver tænkt paa en Forandring af Bestemmelsen i § 9 i Lovens om Sørretten, nemlig saaledes, at naar der er optaget Søforklaring i Udlandet, vil Søforhør kun være at optage ifølge Ordre fra Justitsministeriet, idet Justitsministeriet i saa Fald kan skønne over, om der virkelig er Anledning til at gøre noget yderligere, eller om man kan blive staaende ved det, der allerede er foretaget. Hermed skal jeg i øvrigt anbefale Forslaget.

Justitsministeren (Alberti): Det forekommer mig, at ved Forhold af den Art, hvor der kan være Spørgsmaal om, at der skal finde Søforhør Sted, er det bedre, at Reglen er noget for streng, end at den er noget for mild, men det kan vel altid være Genstand for et Skøn, hvor Grænsen skal drages, og medens jeg, naar der forelaa Spørgsmaal om en gennemgaaende Revision af Søloven, meget gerne skulde forhandle om det rejste Spørgsmaal med det ærede Medlem, forekommer det mig ikke rigtigt her, hvor det kun drejer sig om en Ændring af en enkelt Bestemmelse i Søloven, som man uden Vanskelighed kunde blive enig om, at drage andre Spørgsmaal ind. Ved at optage det Spørgsmaal, det ærede Medlem rejste, kunde der opstaa Tvivl, om der ikke er en hel Række andre Spørgsmaal, som det kunde være rigtigt at tage med. Dette er kun en lille Lejlighedslov, som er bragt i Forslag paa Grund af en praktisk Trang, der har vist sig i mange Tilfælde, og jeg vilde nødig se den opholdt ved Forhandling om andre Forandringer i Søloven. Jeg skal derfor henstille til det høje Ting at lade Lovforslaget passere uden at drage andre Spørgsmaal ind under Forhandlingen derom.

Nanke: Jeg vil blot gøre den Bemærkning, at jeg har fremdraget det Spørgsmaal, jeg rejste, fordi Søforhør og Søforklaring staa i saa nøje Forbindelse med hinanden, at jeg har ment, at naar man gør Forandring i det ene, kan man ogsaa forandre det andet, uden derfor at gaa videre i Forandring af Søloven.

Da ikke flere ønskede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til anden Behandling vedtages uden Afstemning.